

drugi razred, zginili so iz volišča kakor kafa. Drugi in prvi razred je volil edno-glasno naše kandidate. Zmaga je bila tako veličastna, da smo prepričani, da se ne bo ta stranka zaradi doživlega propada upala več priti na volišče. Po preteku osmih dni, ker ni bilo pritožbe, se je potem vršila volitev župana in dveh svetovalcev, za katere so izvoljeni: gg. Franc Mlakar kot župan, Andrej Pirš in Filip Kavkler kot svetovalec. Vi pa, kateri ste se dali od nasprotne stranke premotiti, spoznajte to in ne hodite več ljudem take vrste na limanice. Več volilcev.

Iz Cirkovca. Slišal sem, da bode priredilo bralno društvo veliko veselico; in šmentana para, mislil sem si, tu pa že moram zraven biti, ker kaj enakega ni v Cirkovcah vsak dan. Hitro sem si naročil fine čreveljčke, veste, iz „hujškardabona“, oh kako se bom vrtil in poskakaval po udarcih slavne „repažou-godbe“, oj, to bo krasno, pokali bodo moji novi čreveljčki ob tla, da bo veselje, kajti dal sem si lepe svetle podkvice na petjake pribiti in čisto novo srajco mi je krojač napravil, po najnovejši modi njo je moral prikriti. Da bi se pa prav lepo svetila, so jo mati trikrat prali, ker jim jo je vsakokrat ta gromski maček poneznažil s svojimi šapami, ki je poprej za streho tisto divjačino lovil in potem na peči na moji novi lepo oprani srajci sladko počival — oj ti grdoba! Oj vse sem že imel pripravljeno in Brezimenovo Miciko sem že tudi lepo nagovarjal, da bi tudi prišla in slednjič si je z rokavom sramežljivo oči zakrila, rekoč, da bi že prišla, če ne bode ona Nikomurjeva Trezika morebiti jezna. Oj, to me je se vé zbudilo, pa kaj se če, taka veselica je vredna, da človek nekoliko trpi. Tudi sem si že sestavil krasen govor, kajti reklo se je, da bodo tudi govorniki nastopili in tedaj sem mislil: „Jurček, ti že moraš katero povedati — terentečka — saj si jo véasih znal zagosti, da so se vsi kotali od smehu!“ Oj, jaz bi jim bil povedal, pa glejte, česar se človek najbolj veseli, to mu gotovo spodleti; tako se je tudi meni zgodilo: zadnji čas se je raznesla vest — ta nesrečna novica — da je „bralno društvo“ postalo „spalno društvo“ in da mré in hira in mesto na veselico bomo morali na sedmino, kjer bode gotovo ptujski „Štajerc“ nagrobni govor ali pridigo imel, kajti nekateri Cirkovljani to „korontačo“ jako čislajo, posebno če jim hvali, da je tisti „ingliš-biter“ dober in tedaj je lušno: „En frakele al pa dva, to jim korajžo da, trala, trala...“ Vendar smo pa tudi poštenjaki, ter bomo bralno društvo zopet ojačili in „korontačo“ poslali grilčke in črve lovit, tudi polžeki so za njo slastna jed. Cirkovčan.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Odbor kat. pol. društva „Sava“ ima sejo dne 5. sušca t. l. v Rajhenburgu v prostorih Unschuldove gostilne ob pol 4. popoldne s sledečim dnevnim redom: 1.) zapisnik zadnje seje se prečita, 2.) predsednik poroča o političnem položaju, 3.) prosti nasveti. Poleg odbornikov vabi se tudi občinstvo k seji, zlasti če želi kedo govoriti z gospodom dež. in drž. poslancem. — Odbor „Sava.“

S pošte. Poštni opravitelj na Zidanemostu je postal poštni oficijal Josip Perkonik.

Poročil se je pri Sv. Juriju ob Ščavnici g. Jožef Svetonja od Kapele pri Radgoni dne 27. t. m. z gospodično Terezijo Cvetko iz Selišč. Naj bi Bog dal novoporočencema mnogo sreče in blagoslova!

Mariborske novice. Trgovec Jos. Pichler in pek Avgust Zinky sta napovedala konkurz. Pichlerja, ki je sedaj že tretjič v konkurzu, so zaprli. — Zadnje soboto je bilo le malo špeharjev na trgu, ker jo bila tako slaba vožnja. Cene so bile vsled tega zelo visoke.

Umrl je v Slivnici pri Celju g. Anton Voga, tamošnji župan, cerkveni ključar, načelnik krajnega šolskega sveta, krajni in šolski nadzornik in posestnik, v 57 letu. Vrli mož naj v miru počiva! — V Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrla Elizabeta Gomzi po kratki mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti, v 64. letu. Rajna je bila pobožna, krščanska žena, dobra mati in skrbna gospodinja, ter obče priljubljena in spoštovana pri rodbini in sosedih. Bodi ji zemljica lahka! — Dne 24. m. m. ob 11. uri po noči je umrla v Planinski vasi pri Planini po mučni bolezni Urša Jazbec, žena župana Jerneja Jazbec. Večna luč naj ji sveti! — Iz Središča se nam poroča: Dne 17. svečana smo tukaj izročili črni materi zemlji 82 letno Trezo Cajnko. Pokojnica je bila skrbna gospodinja; s svojim pokojnim možem sta dala šolati oba sina. Stariš Frančišek je vesten učitelj in vzoren gospodar pri Sv. Bolfenku na Kogu; mlajši Valentin je že več let veroučitelj, marljiv slovenski in hrvaški pisatelj v Varaždinu. Zadnje čast so zraven domačih treh gg. duhovnikov pokojnici izkazali č. g. kanonik in mestni župnik, č. g. mestni kaplan in č. g. veroučitelj pri Uršulinkah v Varaždinu. Bodi ji zemljica lahka! — Pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža je umrl dne 21. m. m. posestnik Anton Tomažič, oče č. g. Ivana Tomažiča, v 66. letu.

Nesreče. V Slovenjgradu v bolnišnici je umrl g. Jak. Majdič od Sv. Petra pri Spod. Dravogradu. Žaga mu je odtrgala levo nogo. Pogreb je bil v soboto, dne 22. febr. Rajni je bil blag mož.

Ptujske novice. Z bajonetom je zabodel v ptujski okolici neki pijonir brez povoda kmečkega fanta Antona Čeha, katerega rana pa ni nevarna. Pijonirja še niso našli.

Letošnji nabori. V ptujskem okrajnem glavarstvu. V Ormožu v gostilni Hafner: dne 6. marca za občine: Adrijanci, Frankovci, Ormož, Velika Nedelja, Hardek, Hermanci, Jostrovci, Kog, Korčiče, Hum, Lahonci, Litmerci, Mihalovci, Sv. Miklavž, Obrež, Podgorce, Središče, Pušenci, Runeč, Savci, Samušani, Šalovci; dne 7. marca: Šardinje, Žerovince, Sodince, Trgovice, Trnovce, Veličane, Vitan, Višance, Bratonečice, Brebrovnik in Cvetkovi. V Ptuj v gostilni Petovar: dne 9. marca: Slovenjvas, Št. Andraž-Leskovec, Št. Andraž v Slov. gor., Sv. Barbara, Desnice, Dolana, Dolič, Dravec, Dragovič, Sv. Trojica v Halozah, Sv. Elizabeta, Formin, Gajovci, Gorenski vrh, Gradiš, Gruškovce, Gruški vrh, Hajdin, Jiršovci, Janšovci; dne 10. marca: Št. Janž, Jurovci, Juvanci, Krčovina, Kicari, Hlapenci, Malaves, Lancaves, Podlehnik, Št. Lovrenc na Dr. p., Št. Lovrenc v Slov. gor., Ločič, Sv. Marjeta, Sv. Mark, Meretinci, Mezgovci, Majšperg; dne 11. marca: Moškajnci, Nova cerkev, Ptujska gora, Velki Okič, Pacinje, Prvinci, Spuhlja, Pobreže, Podvinci, Polanci, Polenšak, Gornja Pristava, Bukovci, Rogoznica, Breg, Žabovci, Zagorec, Sakušak, Zavrč, Sedlašek, Skorenšnjak; dne 13. marca: Slatina, Slonci, Mestni vrh, Stojnci, Stopree, Trnovce, Trnoški vrh, Ternovec, Drstale, Turški vrh, Sv. Urban, Vereja, Velka Varnica, Brstje, Vintarovci, Bišečki vrh, Sv. Bolfank, Borovci, Vurberk, Cirkovce. V Rogatcu v gostilni Brezinšek, dne 15. marca: Dobrina, Sv. Donat, Sv. Trojica, Sv. Florijan, Sv. Mohor, Sv. Katarina, Kostrivnica, Kočice, Nadóle, Nimno, Plat, Rankovec, Sv. Rok, Rogatec, Slatina, okolica Slatina; dne 16. marca: Žetale, Dolenje Sečovo, Takačovo, Černožiče, Brestovec. V okrajnem glavarstvu celjskem: V Šmarji pri Jelšah: dne 17. marca za občine: Sv. Ema, Lemberg, trg Šmarje, Št. Peter, Ponikva, Roginska gorca, Sv. Štefan in Žusem; dne 18. marca: okolica Šmarje, Nezviše, Slivnica, Zibika, Sladka gora, Tinsko in Št. Vid. V Laškem trgu: dne 24. marca: Trbovlje, Laško, Sv. Kristof, Dole in Jurklošter; dne 27. marca: Loka, Marija Gradec in Št. Rupert. V Celju: dne 29. marca: Celje okolica, Gotovlje, Št. Lovrenc, Št. Martin v Rož. dol., Žalec, Frankolovo in Svetina; dne 30. marca: Škofja vas, Dobrna, Velika Pire-

šica, Kalobje in Št. Peter v Sav. dol.; dne 31. marca: Št. Jurij ob juž. žel., Griže, Vojnik, Novacerkev in Št. Pavel pri Preboldu; dne 1. aprila: Petrovče, Dramlje, Teharje in Višnja vas. Na Vranskem: dne 13. aprila: Vransko, Braslovče, Prekop, Grajska ves, Tabor in Gomilsko; dne 14. aprila: Št. Jurij ob Taboru, Polzela in Marija Reka. V Mozirju: dne 15. aprila: Mozirje, Ljubno, Rečica, Solčava, Kokarje in Gornjigrad; dne 17. aprila: Luče, Novaštifta in Bočna. Nabor se začne vsak dan ob 8. uri zjutraj, vendar pa že morajo biti naborni zavezanci ob 7. na mestu, da se uredijo. Žnjimi morajo priti župani, ki morajo pripeljati zavezance iz svoje občine. Letos grede na nabor l. 1881, 1883 in 1884 rojeni.

Logarovci pri Ljutomeru. Občinski odbor občine logarovske imenoval je v svoji seji dne 12. prosinca 1905 g. Franca Stuhca enoglasno za častnega občana vsled njegovih zaslug tekom 25 letnega županovanja ter se je nadalje izvolil enoglasno za župana. Slovesna izročitev diplome se je vršila dne 23. m. m. Čestitamo!

Od Marije Snežne. Dne 26. m. m. se je sešla v krčmi g. Krisperja, v kateri ima tudi sedež naša „Posojilnica“, prijetna družba, ki je našla slučajno škatljico vžigalic z napisom „Bauernbund-Zündhölzer.“ Naenkrat je nastala živahna debata, kaj bi se začelo s to škatljico. Sprožila se je misel, naj se izžreba omenjena škatlica v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Navdušeni udje: Martin Lah, župnik in predsednik našega bralnega društva, gg. Rajm. Sfiligoj, Jurij Zver, Marijan Zöhrer, Karl Krisper, gospa Krisperjeva in gdč. Pepika Krisperjeva, so spravili v namen družbe sv. Cirila in Metoda svoto 666 K, katera se je takoj odposlala društvenemu vodstvu. Pri tej priliki se je sklenilo, da bo odslej naprej naročeval g. Jurij Zver, trgovec pri M. Snežni, užigalice družbe sv. Cirila in Metoda in so se vsi navzoči zavezali, da ne bodo odslej naprej kupovali drugih užigalic, kakor užigalice družbe sv. Cirila in Metoda.

Štajersko sadje odlikovano. Nekaj naših vrlih mož poslalo je preteklo leto haložko sadje na razstavo v Düsseldorf v nemškem cesarstvu. Te dni pa je prejel od tam odlikovane t. j. diplomo z veliko srebrno kolajno naš vrli, obče spoštovani gospodar in ob enem naš župan g. Anton Korenjak pri Sv. Barbari. Čestitamo iz srca! Dragi bralci „Slov. Gosp.“! Tako delujejo pri nas možje za dobro ime svojih pridelkov. Slovenci, na noge! Skrbite vse povesod, da naši krasni in rodovitni kraji zaslovijo ne le v ožji naši domovini, ampak tudi preko njenih mej in še v drugih državah po izbornih pridelkih, in zaslovelo bo po svetu tudi naše ime.

Počaščenje. Njegovo veličanstvo cesar je podelil visokorodnemu gosp. grofu Oskarju Christalniggu dostojanstvo komornika.

Oplotniška posojilnica je leta 1904 imela že 154 zadružnikov in 117.442 K 67 v prometa.

Konjiški okrajni zastop. Cesar je potrdil izvolitev g. Frauca Poseka za načelnika in g. Jožefa Pučnika za podnačelnika konjiškega okrajnega zastopa.

Iz Slivnice. V nedeljo, dne 26. m. m. je predaval v tukajšnji šoli gosp. potovalni učitelj Goričan iz Maribora o umnem gospodarstvu oziroma kmetijstvu. Ker je bilo vreme zelo neugodno in pot slaba, se ni bilo nadejati obile udeležbe, a vendar se je zbralo 68 poslušalcev. Predavanje g. učitelja so vsi pazljivo poslušali. Umevno, saj je g. govornik predaval tako domače, tako poljudno, kakor se le redkokedaj sliši. To ni bil suhoparen, na pamet naučen govor, ampak praveat pouk z vzgledi in tudi primernimi dovtipi. Po končanem pouku se je razvil prav domač pomenek o tej in oni gospodarski stroki, o raznih gospodarskih strojih itd. Želimo, da bi gospod učitelj kmalu zopet prišel k nam in nam še kaj poučnega in zanimivega povedal. Udeležba bo drugič gotovo večja, ko izvejo tudi drugi župljani, da je res vredno priti poslušat uč-

telja, ki je zraven svoje službe tudi sam kmet, in ki govori za kmeta in kmetu prav iz srca. Gospodu predavatelju priskrba zahvala in na skorajšnje svidenje pri nas. — Več udeležencev.

Celjske novice. Kljub obilnim prireditvam v zadnjem času je bila gledališka predstava v nedeljo, dne 26. m. m. zelo dobro obiskana. Igralo se je izborno, kar nam je porok, da bo prihodnjič predstava še bolj obiskana.

Celjske porotne obravnave. V soboto, dne 19. m. m. je bil obsojen neki Nemeč Hofer iz Feldbacha na Gornjem Štajerskem zaradi tatvine na šest let težke ječe. — Posestnik Anton Tomc iz Poprove je prinesel iz Amerike petdeset ponarejenih bankovcev po 20 kron. Ko jih je hotel tukaj izdati, so ga prijeli. Porotno sodišče ga je obsodilo dne 22. m. m. na tri leta težke ječe. — V Clevelandu neki Krković izdeluje 20 kronske avstrijske bankovce, ki so prav dobro ponarejeni. Spravil jih je v promet, kolikor je avstrijskim oblastim znano, že nad 6000. Daje jih Slovincem, ki se vračajo v domovino in tako se ta ponarejeni denar širi posebno po raznih naših semnjih. Te dni se je pred celjskimi porotniki moralo zagovarjati šest oseb, ki so spravljale v promet tiste bankovce. Obsojeni so bili na Kranjsko pristojni posestnik Martin Zorko na sedem let ječe, njegov brat Janez Zorko na 3 in pol leta, Alojzij Procenar s Krškega na 4 leta, Anton Bučar na 4 leta ječe, Franc Barič na 3 in pol leta in Franc Žugič od Sv. Križa na Kranjskem na 3 $\frac{1}{4}$ leta ječe. Oproščena je bila 35 let stara Marija Gračner iz Dobrove. — V soboto, dne 25. m. m. je bil obsojen Lovrenc Šlamberger zaradi prestopka v smislu § 132 k. z. na 18 mesecev težke ječe.

Na Dobrni bodo v kratkem občinske volitve. Volilni boj se je že začel. Nemčurjem so se čez več let začele zopet cediti slinice po dobrnski občini in bojda hočejo „zmagati.“ Pa začeli so zelo slabo. Ravno ob koncu določenega časa za ugovore je bil ukraden imenik volilcev. Splošno mnenje je, da so ga ukradli nemčurji, ker za nje ni bil ugoden. Bomo videli, če jim to kaj pomaga. Slovenski volilci pozor!

Napad na narodne može. Pri „Domovini“ in njenem ozadju se hoče v zadnjem času udomačiti čudna navada. Može, ki so očitno škodovali narodnim težnjam, hvalisajo in jih imenujejo navzlic častnim članom narodnih društev, v istini narodne može pa napadajo. Tak grd in podel napad se je izvršil v „Domovini“ št. 16 na g. župnika Čedeta v Studenicah zaradi volitev v Brezju. Imenujejo ga v tem dopisu „prijatelja Štajerčijancev“, pristaša „nemčurskih lizunov“, antikrista, ki je izdal narod, ki slepi ljudstvo in je ljulika med dobrim zrnjem. Same take leve reči, ki bi vzbudile gotovo viharen odpor, ako bi jih, recimo, mi opravičeno za lučali kakemu celjskemu prvaku v obraz. Povod za napad pa so dale občinske volitve v Brezju, v kojoj občini spadajo tri vasi. Te so imele za širjo javnost malopomembno prasko med seboj. Stranka, ki je zmagala, je bila s svojim županom Kodričem vedno ravno tako zanesljivo narodna kakor nasprotna stranka, za to pa g. Čede tudi ni prijatelj Štajerčijancev, ampak prijatelj svojih slovenskih kmetov-župljanov, s katerimi je volil. G. dr. Kukovec pa čestitamo, da se je pod njegovim uredništvom izvršil tako grd napad na moža, od katerega bi se smel marsikateri celjski prvak učiti čistega rodoljublja!

Slovenska zmaga na Teharjih. Občinska volitev na Teharjih je srečno končana, zmagali so zadnje soboto zavedni narodni ter objednem verni možje teharski v drugem in tretjem volilnem razredu. Pristaši dosedajnega nemškega občinskega zastopa, gospodje štorske tovarne in premogokopa, njihovi delavci ter mala trohica odvisnih posestnikov, so zbog silne agitacije in popolne udeležbe pošteno propadli. Volitev v 3 razredu je trajala od 8 ure zjutraj do 4 ure popoldne, česar se Teharje

ni doživelo. Izvoljeni so bili v tretjem razredu s 147 glasovi sledeči odborniki: Karol Koželj p. d. Koštomaj, Bukovžlak; Jožef Kač p. d. Gajšek, Bukovžlak; Franc Štor p. d. Baroker, Osenca; Jožef Rebov, Čret; Janez Čemažar, kaplan, Teharje; Anton Štor p. d. Ménih, Bukovžlak. Namestniki: Janez Koštomaj, Čret; Janez Štor p. d. Figeč pod Goro, Zvoden; Martin Gajšek, Vrhe. V drugem razredu pa so zmagali s 25. glasovi: Odborniki: Jožef Suhil p. d. Krajšek, Pečovje; Janez Štor, Bošteneč, Osenca; Joža Šušterič, Teharje; Franc Dimec, Teharje; Franc Vrečko p. d. Cenc, Bukovžlak; Anton Verhovšek pri Sv. Ani Namestniki: Jožef Kamenšek p. d. Kegljič, Bukovžlak; Jožef Krajšek p. d. Pečovšek, Pečovje; Franc Krulec ml., Pečovje. Vrli teharski možje volilci, ki se niste bali niti zasmehovanja od gotove strani niti truda udeleževati se navdušeno mnogih volilnih in zaupnih shodov, naj vam bo ta zmaga plačilo a ob enem bodrilo, da tudi v prihodnje neomahljivo in združeno delujete in zmaga bo vaša v vseh ozirih. Vrli možje, prvo kar vas sedaj čaka je, da ste vsi udje katoliškega političnega društva na Teharjih, ki bo v teku 14 dnij imelo svoje občeno zborovanje, in kmalo se vam bo pridružilo še onih 35—40 mož, ki se sedajne volitve iz gotovih ozirov niso udeležili. Če pa to, bote kmalu videli, da v edinstvi je moč, ki premaga največje zapreke.

Kokoš oživela! Iz Sromljega se nam piše: Neki tukajšnji gospodinjci, ki že dalj časa bolana leži, zakolje dekla kokoš. Ko je kokoši popolnoma iztekla kri, postala je mirna, kakor bi bila mrtva. Dekla jo toraj položi v stran, a ko kmalu pride v kuhinjo in jo boče iti skubit, ni kokoši nikjer bilo. Dekla je v prvem trenutku mislila, da si jo je pes privoščil. Ko gre domač fant iskat sledov za perjem, pa najde kokoš med svojimi tovaršicami popolnoma zdravo in veselo!

Cerkvene stvari.

Šestero velikonočnih pesmi za mešane glasove. Uglasbil Ivan Ocvirk, tiskala „Kat. tiskarna“ v Ljubljani. — Zopet je izdal že nam znani skladatelj g. Iv. Ocvirk zgoraj imenovane napeve. Skladbice so večinoma lahke, ter se bodo vsled gladke in lepe melodijske gotovo priljubile našim cerk. pevskim zborom. Cena porturini in 4 glasom 1 K 50 v, posamni glasi po 10 v. Dobi se pri skladatelju pri Sv. Juriju ob juž. žel. — z —

Duhovske vesti. Za župnika pri Sv. Križu nad Mariborom je imenovan tamošnji provizor č. g. Fr. Kocbek. Umestil ga je preč. g. stolni župnik Moravec dne 28. m. m. — Prestavljena sta čč. gg. kaplana Valentin Kropivšek iz Škal v Ptuj in Jakob Rabaza od Sv. Martina pri Šaleku v Škale.

Društvena poročila.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Meško Martin, župnik in duh. svet., 10 K, Klub 30 K, kanonik Jernej Voh namesto venca na grob dr. Glančnika 20 K, častni kanonik in dekar Anton Hajšek 10 K, Ogrizek Terezija od Sv. Križa pri Slatini 10 K, D. M. 20 K, družba v Makolah 12 K, Posojilnica v Ptuj 100 K, K. K. kot kruh sv. Antona 11 K 60 v, Neimenovan od Sv. Trojice v Slov. gor. 2 K, na gostiji Iv. Slekovec v Kokoričih se je nabralo 10 K 20 v, pri godovanju g. Peklarja pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 20 K, na gostiji g. Korošca v Dragotincih 21 K, na gostiji Bračko-Velebil v Št. Petru pri Mariboru 54 K 20 v. (Prvi je dal g. Lorber nov bankovec za 10 K.) Bog povrni!

Lembah pri Mariboru. Pred štirimi letimi se je pri nas ustanovilo bralno društvo, katerega naloga je, zbuhati med našim ljudstvom zanimanje za slovenske knjige in časnike. Mariborski Nemci so prav blizu in pridno nastavljajo svoje mreže. Naše mlado društvo se lepo razvija in tudi se že kaže njegov uspeh. Zakaj letos je pristopilo k društvu mnogo

mladeničev in deklet, kar lahko vsakega narodnjaka posebno veseli, ker, če si društvo pridobi mladino, je tudi prihodnost njegova. 12. svečana t. l. je imelo društvo svoje občeno zborovanje. G. A. Godec je poročal o društvenem delovanju v letu 1904. Slišali smo, da je društvo o priliki lanskega zborovanja v svečanu povabilo potovalnega učitelja g. Goričana, ki je predaval o kmetijstvu. Zvečer istega dne je bila prosta zabava, katere se je obilno gostov udeležilo. Vel. srpana je bralno društvo priredilo vrtno veselico v gostilni g. Robiča. Predstavljala se je takrat tudi šaloigra „Zamujeni vlak“, in mariborski pevci so krasno zapeli nekatere pesmi. Hvala vsem sotrudnikom, ki so pripomogli k lepemu čistemu dobičku nad 200 K. Ta vsota se je večinoma darovala za nakup učil za otroke lembske šole. — Tudi na drugi strani je delovanje društva plodonosno. Med ljudstvom vlada že zanimanje in veselje do slovenskih knjig. Za-to se je v teku enega leta izposodilo 568 števil, to je za 216 knjig več kakor lani. To je gotovo lep napredek. — Društvo je imelo 155 K 65 v dohodkov in 88 K 79 v izdatkov, ostane toraj v društveni blagajni 66 K 88 v. To bi bila lepa vsota, ako bi ne čakali obilni stroški. Pri zborovanju se je namreč sklenilo, da si društvo poišče sobo, kjer bi udom ležali časniki na razpolago. Do zdaj so se časniki pošiljali na dom, a mnogokrat je kateri list kje zaostal. Glavna skrb je, kje se soba dobi, kje je oprava, kje kurjava i. dr. Dolgo se je pretresovalo o tej stvari, zaključek še čaka boljših časov. Upajmo! Slednjič je bila volitev odbora in izvolili so se sledeči gg.: Nace Rotner, posestnik in gostilničar, predsednik. Jernej Tominc, žel. uradnik v pok. in posest., podpredsednik. A. Godec, učitelj, blagajničar in kužničar. Ivan Velker, oskrbnik, tajnik. Peter Zupančič, Anton Črnko, Anton Lešnik, Jakob Rataj, odborniki. Zvečer po končanem zborovanju pa je bila prosta zabava v gostilni g. Robiča, tamkaj se je bilo tudi vršilo zborovanje. Obisk je bil mnogoštevilen. Posebno veseli vsakega društvenika, da naši domači ljudje tako radi prihajajo k veselicam, katere priredi bralno društvo. Upamo, da bo vaša udeležba obila tudi pri gospodarskih predavanjih, kadar bo društvo kaj enakega priredilo!

Sv. Križ na Murškem polju. Zopet je priredilo naše bralno društvo dne 12. t. m. živahno veselico v gostilni g. Hauptmana s petjem, deklamacijo, govorom, dvema igrama in prosto zabavo. — Peli so se možki in mešani zbori pod vodstvom g. nadučitelja Ant. Herzog-a v občeno zadovoljnost, osobito mešan zbor „Slovan na dan“. Tudi deklamacija (Tončka Slekovec iz Iljaševca) in govor (Fran Stuhec iz Logarovec) zaslužila sta vse priznanje. — Igra: „Pevčev zaklad“ ni lahka, toda šla je gladko. Grof Potocki (Ignac Zamuda), njegov logar (Josip Kosi) in slepi pevec (J. Stuhec), odlikovali so se kakor igralci kakega mestnega odra; pa tudi gorski Vida (Josip Godič) in njegov sin (A. Slavič) sta jo dobro pogodila. — Pri drugi igri, „Lokavi snubač“, so svoje uloge vrlo dobro rešili: župan (Jakob Stuhec), njegova žena (Otilija Kosi), njija hčer (Jozefa Kovačič), dekla (Marija Slavič), hlapec (Ivan Slavič), obč. svetovalec (Alojz Stuhec in Josip Gala), glavar (Fran Kolar) ter njegov pisar (Alojz Horvat). Prva igra izvalila je marsikomur izmed mnogega občinstva opravičeno solzico, druga zabavo. — Po predstavi bila je prosta zabava s petjem in šaljivim srečolovom, pri katerem je marsikateremu plavalo srce v morju radosti in veselja. — Prirediteljem te lepe veselice pa kličemo „le v kratkem zopet kaj takega“!

Politično društvo na Slatini je na nedeljskem občenem zboru dne 26. februarja spremenilo svoja pravila v toliko, da se bode odslej glasilo: „Katol. polit. društvo za rogaški okraj“ in da bode odslej smelo prirejati shode po celem rogaškem okraju. — Vsaka župnija tega okraja bode zastopana v odboru. Začasni odbor se je sestavil sledeče: Predsednik: g. nadžupnik Franc Korošec; podpredsednik: g. Martin Debelak; tajnik: g. Josip

Janžekovič; njegov namestnik: g. Janez Roškar; blagajnik: g. Matej Košak; odborniki: Miha Plemenitaš, Martin Drogenik, Andrej Skrebl, Andrej Kužnar.

Sv. Jurij v Slov. gor. Vesela in podučna je bila naša veselica minulo nedeljo, dne 26. sveč. Bralno društvo „Edinost“ ki obstoja tretje leto, je imelo nekaj veselih sestankov s petjem in z govori. Zdaj je prvič nastopilo tudi z gledališkimi predstavami. Te so privabile toliko občinstva, da je bila prostorna sobana g. Krajca veliko premala. Kljub slabemu vremenu je prišlo veliko tujih gostov, izmed katerih so nas številno počastili vrli Lenarčani. Hvala jim! Poseben vtis je naredil na občinstvo oder, ki je popolnoma nov, v resnici lep in ob enem zelo praktično sestavljen. In na tem odru je bilo v nedeljo tako živo vse in mikavno! Četudi prvič, so naše mlade igralke dale dokaz, da se je vsaka ugloabila v svojo ulogo v igri „Sv. Neža“ ter jo v največjo pohvalo tudi izvršila v posameznih nastopih ravno tako, kakor v večjih skupinah. Vsebinska „Sv. Neža“ je splošno znana. Kratkčasnica „Ne vdajmo se!“ je vzbudila mnogo smeha, pa nam je tudi odprla oči, kako slepari marsikaterega slovenskega župana in ž njim vred vso občino kak nemškutarski nepridiprav. Da bi le tudi vsakokrat mu bila hitro kazena za petami, da bi moral pobrati šila in kopita pred vrlimi slovenskimi korenjaki, kakor se je to zgodilo v igri sleparskemu Muhelnu in njegovemu kompanjonu Zavijaču! Vmes je izvajal pevske točke dobro izvežban pevski zbor, broječ 26 udov. Bilo je res kratkočasno, a tudi podučno. Pri prosti zabavi se je povedala marsikatera koristna beseda. Vsakdo pa je lahko spoznal, da je zlasti za mladino velike važnosti, da se začne tudi v tem oziru gibati in izobraževati. — Prihodnjo nedeljo, dne 5. sušca je občni zbor bralnega društva in se bote obe igri ponovili. Tedaj na svidenje vsi prijatelji bližnji in daljni!

Sv. Ana na Krembergu. Na občno zadovoljnost vseh, ki so bili navzoči dne 26. februarja igrokazu „Dve materi“, vršila se je veselica našega bralnega društva. Pozdravu predsednika, ki omeni korist bralnih društev, govoru: „Obmejni Slovenci zavedajo naj se svojih narodnih dolžnostij“, deklamaciji: „Brezmadežni“, vsakemu dejanju igrokaza sledilo je burno ploskanje in odobravanje. Pevci so pokazali, da jim tudi težke skladbe ne delaje več težav, za kar gre hvala marljivemu pevovodji; igralke so jako dobro igrale svoje vloge in z neprisljenim, po vse naravnim nastopom zadovoljile občinstvo, katero se je v nepričakovano obilnem številu vdeležilo veselice. Končno še mladenka od Sv. Benedikta v navdušenih besedah poziva anovske mladenke, naj bodo zveste svojemu narodu, naj bodo ponižne, skromne, pobožne, ker to je, kar najlepše krasi vsako dekle. Ker je igra res lepa in ginljiva, ponovila se bo v nedeljo, dne 5. marcija. Pridite zopet, ljubi Anovčani in dragi nam sosedi, k predstavi, ker vredna je, da si jo pogledate.

Ormož. Izredni užitek nam je pripravila minulo nedeljo naša čitalnica. S pomočjo požrtvovalnih domačih diletantov nam je priredila glediški večer, ki se je — da se odkrito izrazimo — kar najzibornejšo obnesel. A kaj se je uprizarjalo? Morda kaka kratka veselo-igra? Nikakor ne! Igrali so — Rokovnjače, torej igro, ki se navadno in z uspehom uprizarja le na velikih odrih. Nekako v strahu smo si bili, ko smo slišali, da so se naši navdušeni čestilci Taliže spravili nad to igro, zakaj s to in s sličnimi igrami so v zvezi največje težkoče (dramatične, glasbene in druge ovire). In vse te raznovrstne zapreke so imenitno premagali vrli naši diletantje s svojim režiserjem g. stud. iur. Pernatom, kojega sta v glasbenem delu zdatno podpirala brata gg. učitelja Dom. in Fr. Serajnik. Ni namen pričujočih vrstic, spuščati se v podrobno oceno uprizoritve te igre, tudi bi bil v veliki zadregi, komu naj poklonim največji venec pri-

znanja. Rečem samo to-le: Vse gospodične in vsi gospodje, ki so imeli vloge, v kojih so se lahko odlikovali, so svojo nalogo rešili častno in uverjen sem, da bi jih pohvalil sam — Govekar, ko bi bil prisoten. Zelo so v gajali „Mladi vojaki“ in pa prizor v Črnem grabnu. Zahvaljujoč se gđč. in gospodom diletantom na izrednem užitku, jih s tem uljudno prosim, naj vstrajajo pri svoji nakani ter naj igro v kratkem ponovijo. Občinstvo, ki se tokrat ni moglo iz kakega si bodi vzroka udeležiti predstave, njim bode gotovo hvaležno za njih trud. Slišimo, da se nameravajo udeležiti prihodnje predstave naši sosede Ljutomerčani, kojim tokrat radi slabega pota ni bilo moč, počastiti nas.

Posojilnica na Frankolovem je imela minulo leto: denarnega prometa K 125.011-18; članov 157; vplačanih deležev K 420—; stanje hran. vlog K 12.651-46; stanje posojil K 83.199-66; čistega dobička K 646-36; rezervnega zaklada K 2894-75; lastne glavnice K 3314-75. Za l. 1905 so se izvolili v načelstvo: Blaž Goršek, pos. v Lipi, kot načelnik; Matevž Esih, pos. v Bukovju; Tomaž Medved, pos. v Stražici; Jernej Gorenšek, pos. v Lipi; Matija Volavc, pos. v Dolu, in Štefan Jakop mlajši, pos. v Verpetah, kot odborniki. V nadzorstvo pa: Janez Okrožnik, pos. v Rovah, Val. Gorenšek, trgovec v Loki; Anton Selčan, pos. v Dolu, kot pregledovalci računov. Posojilnica še vedno obrestuje hranilne vloge po 5% brez odbitka rentnega davka, katerega plača samo iz svojega; posojila pa se obrestujejo po 6% in se dajejo le članom omejenega okolišča.

Za pozidanje „Čitalnice“ v Jarenini so darovali p. n. gg.: Aloiz Weingerl, pos. sin 1 K, Jožef Cerjak, župnik v Rajhenburgu, 1 K, mesečnih doneskov 1 K 60 h. Režika Zemljič nam je poslala 5 K, nabranih med bralnim društvom iz Gornje Radgone z besedami: „Potrudila sem se tudi jaz ter nabrala pri našem bralnem društvu to svoto. To sicer ni veliko, vendar če bi me posnemala vsa društva v slovenskem Štajerju, bi se nabralo precej.“ Bog živi tako vrlo deklico! Iskrena zahvala vsem darovateljem!

Celje. Poročilo o odborovi seji „Podp. društva organistov“ dne 23. svečana t. l. Na zgoraj omenjeni dan sklicala se je v Celju odborova seja „Podp. društva org.“ Seje so se udeležili, razen dveh odbornikov, katerih se je eden pismeno opravičil, drugi pa tudi pismeno naznanil, da je pustil službo organista in toraj izstopil iz društva, vsi odborniki, kar je prav lep dokaz, da jim je pri sreč blagor društva, ki ima za uboge, zapuščene organiste tako blag namen. G. V. Rojnik je pozdravil navzoče in otvoril zborovanje. Pri tem se je sklenilo, da se skliče redni občni zbor v četrtek po Velikinoči, t. j. 27. aprila t. l. in sicer v „Narodnem domu“ v Celju. Po občnem zboru se pa priredi koncert v prid društva. Opozarjamo vse organiste, katerim je veselje, pri tem koncertu sodelovati, da se bodo pravočasno objavile v časnikih dotične pesni, katere se bodo proizvajale, in sicer v „Slov. Gospodarju“, „Cerkv. Glasbeniku“, „Slovenca“ in „Domovini.“ Vzpored bode sestavil g. Bervar, mestni organist in vodja orgljarske šole v Celju. Ravno to, da je sestavo vzporeda prevzel g. Bervar, nam je zagotovilo, da bo isti vsestransko zanimiv. Vse gg. organiste in druge prijatelje glasbe že sedaj opozarjamo na ta koncert, ki bo vsakemu nudil lep užitek, ob enem pa bo slavno občinstvo s svojo udeležbo tudi pokazalo, da ima simpatije do slovenskega organista, za katerega je tako slabo preskrbljeno. Da ima „Podp. društvo organistov“ res namen, svojim udom vsestransko pomagati, je pokazalo s tem, da je na preč. kn. šk. ordinarijat v Mariboru poslalo prošnjo za g. Jos. Remica, organista v Šoštanju. To je pač lep dokaz, da to društvo res hoče delovati po svojem namenu. Želeti je pač, da bi že vendar enkrat vsi organisti odprli oči in sprevideli,

da le v tem, da se vsi združimo, je naša rešitev. Dne 27. aprila pa na svidenje v Celju!

Kmetijsko društvo za Lešnico in okolico imelo je dne 26. svečana svoj letni občni zbor in nadomestno volitev odbora. Udeležba vrljih kmetov bila je polnoštevilna. Sestavil se je nov odbor iz samih kmetov; predseduje pa jim dosedanji podpredsednik g. Jože Kuharič, vodja društva skoz preteklo leto, kateremu gre vsa zasluga, da še društvo živi, in ne samo da živi, ampak tudi napreduje. In če se uresniči, da nam dežela brezplačno pošlje inženirja, da nam ta izmeri, na kateri način si moremo izsušiti svoje precej močvirne travnike, gre vsa zasluga zato kmetijskemu društvu. Želimo dober napredek!

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici je dne 19. svečana t. l. imelo svoj občni zbor. Predsednik Jurij Košar pozdravi navzoče, a pravi, da je doslej bil vajen videti več članov na občnem zboru. Naglašja hvalevredno delovanje društva i kot takega i po mladeniški ter dekliški zvezi. Ne more pa utajiti dejstva, da je društvo druga leta doseglo že večje uspehe! Nato se je volil novi odbor, ki se je sestavil tako-le: Predsednik: Jernej Košar, slikar in posestnik na Jamni; podpredsednik: vlč. g. Ivan Kunce, župnik; tajnik: č. g. Francišek Stubeč, kaplan; blagajnik: Valentin Kocbek, mežnar in organist; knjižničar: Janez Košar, pipar v Vidmu; odbornika: g. Josip Mihelič, nadučitelj, in Radoslav Nemec, posestnik v Dragotinskem vrhu; pregledovalca računov: Jakob Košar, posestnik v Bolehnečicah, in Jurij Brumen, posestnik v Biserjanah. — Po končani seji se je vršil v istih prostorih — v šoli — čebelarski shod, katerega so se vdeležili skoro vsi pri seji navzoči udje bralnega društva, kakor tudi drugi domačini ter nekaj sosedov-čebelarjev od Kapele, Negove in od Sv. Križa. Potovalni učitelj g. Jurančič je poročal o vspešnem delovanju „Čebelarkega društva za Sp. Štajersko“, sprejemal je nove ude, nato pa poljudno govoril o tem, kako ravnati s čebelami jeseni, po zimi in na zgodnjo spomlad.

Sv. Ropert v Slov. gor. Naše bralno društvo je imelo dne 12. svečana svoj redni letni občni zbor. Udeležba je bila nenavadno slaba, kakor že dolgo ne. Iz poročila odborništva je razvidno: Društvo je imelo lani čez 100 udov, udnino je plačalo samo 87. Imeli smo dve veselici z igrami. V spomladi mladeniči „Doktor Vsezna“ in njegov sluga Štipko Tiček“, v jeseni pa dekleta „Lurška pastarica.“ Gospodarilo se je za naše razmere dobro. Vendar, ker so bili stroški ogromni, še je primankljaj. Potem je bila volitev odbora: Jožef Voglar, predsednik; Franc Žmave, podpredsednik; č. g. Ivan Pajtler, blagajnik; č. g. Andrej Keček, knjižničar; Karol Muršec, Jakob Caf, knjižničarjeva namestnika; Martin Roja, Karol in Feliks Čuček, odborniki. In sedaj vrlo na delo!

Gospodarske stvari.

(Dalje in konec.)

Vzrok, da se ne nasajajo izključno le cepljene trte, je poleg mnogokrat res velike gmotne bede vinogradnikov, ki ne zmorejo kar naenkrat večje stroške za cepljen ters, zlasti ta, da v nekaterih krajih sploh težko dobijo cepljeno trsje ali so pa do istega zgubili zupanje, ker so svoječasnno slabega dobivali. Slabi, preslabi vspehi s slabo robo so spravili cepljene trte pri vinogradnikih celih okrajev ob veljavo. Cene so bile tudi primeroma previsoke. S čim razmeroma manjšim dobičkom se bodo tersničarji zadovoljili, tolike lažje bodo prodajali. Prevelik dobiček naj se ne zahteva. Dobitek naj se išče v tem, da se z umnim in skrbnim postopanjem znižajo razmerni pridelovalni stroški, ne pa da se cena pretirava. To je toraj zopet ena zagonetka, katere morajo tersničarji primerno rešiti, in poraba cepljenega trsja bode silno narasla.

Da bodo mali tersničarji vsem tem nalogam popolnoma kos, morajo stopiti v tir večjih podjetij. Eden tersničar je le razmeroma nezmožen del skupine, ki prevzame nalogo za lagati vinogradništvo z dovoljno množino cepljenega trsja. S početka, ko so bile trsnice še redke, ko se je vsak cepljenja zmožen še občudoval liki akrobatu v cirkusu, ko so posamezniki za cepljene trse privolili neprimerno visoke cene kot za rariteto, je bilo drugače. Dandanes narastla je zmožnost in skušnja, narašča tudi tekmovanje. Preje je šel vsak svojo pot, ker vinogradniki še niso imeli svojih trdnih načel, ko so bili njih pojmi še nejasni, brez oblike. Dandanes stavi vsak vinogradnik gotove zahteve, katere je tudi upoštevati. Vsi tersničarji vkup imajo torej zahtevano eno skupno pot, katero morajo skupno zasledovati. Ker je dandanes postalo cepljeno trsje tržna roba, ki se dobro spečava, kakor vsaka v velikem na trg spravljena roba, le tedaj, če se v primerni kakovosti, množini in enakomernosti na trg spravi, ne sme več vsakteri tersničar svojo pot za se korakati v upanji, da bode slučajno le še enega ali drugega kupca vjel, da bode s kakimi specialitetami posebne dobičke dosegel.

Te spremenjene in utrjene okoliščine so toraj najboljši predpogoj za združeno delovanje vseh tersničarjev, ki imajo skupen smoter, skupne težave. Po drugod imajo producenti navado za razpredajo svoje robe takozvani sindikat vstanoviti. Tako naj bi tudi naši tersničarji vstanovili ali društva ali zadruge. Za to podjetje je to še mnogo lažje nego za katero drugo. Tersničarji so yendar že inteligentnejši ljudje, ki bi znali bolj vpoštevati pomen združenega delovanja. Razun tega zna biti delokrog taci družtev mnogo enostavnej nego katerega si bodi družega društva. Smoter društva naj bi bil, pridobiti proizvod družtenikov naj bolj glas največje zaupanje torej voljne kupce in dobro prodajo.

Zaupanje je prvi pogoj vspeha. Temu se vstreže le z zanesljivim in stvari primernim natančnim postopanjem. Odbor družtev bi moral toraj tersnice udov že v teku poletja nadzirati. Bodisi po zanesljivih zvedencih društva ali po družih naprošenih naj bi se po leti tersnice pregledale, da se konstatuje, da li je trsje dobro sortirano in da bi se na to potrebno ukrenilo. To bi bilo tem lažje, če bi se vsak družtenik omejil le na pridelovanje cepljenk na le po eni njemu najprilicnejši podlagi le ene ali le nekoliko vrst. To napravi celo oskrbovanje tersnice mnogo enostavnejše.

Poleg stvarnih koristi lažjega oskrbovanja se na ta način tudi najlažje doseže potrebna sigurnost. Družteniku bilo bi to omejenje mnogo lažje nego je posamezniku. Od posameznika zahteva ta kupec te vrste, drugi druge in to zapelja posameznika, da se bavi s premnogimi vrstami. Vsi družteniki vkup pridelovali bi pa lahko vse vrste, katere se v okolišču za spečavanje rabijo. Pri občnem zboru ali o drugi priliki bi se pa cepljenje teh posameznih vrst med posamezne ude razdelilo v takem razmerju kakor jih je treba in tako bi prišla na vsacega uda le po ena vrsta. Do zaključka, katere vrste in v kakem razmerju da se naj cepijo, bi društvo lahko kmalo prišlo.

Naloga društvenega vodstva bila bi tudi skrbeti zato, da se z robo njej občutljivosti primerno ravna in le popolna res porabna dobro vkorinjena in zaraščena roba razpečava. Razpošiljanje naj bi se vršilo od enega središča, če pa že tu in tam neposredno od posameznika, tedaj pa pod nadzorstvom kacega odborovega člana ali za to določene osebe. To so glavni pogoji za prospeh taci družtev. Pod takimi pogoji se bode roba gotovo gladko spečavala. Se ve da bi društvo moralo skrbeti za to, da stopi v zvezo s kupci, kar mu bode pri količkaj trgovske spretnosti lahko mogoče.

Ker se ne gre tu za tekmovanje med posameznimi tersničarji, temuč za skupno korist, bi tersničarji pri zborovanjih marsikaj mej sabo razpravljali, kako bi svoja podjetja še bolj spopolnili ter razmerne pridelovalne stroške še bolj znižali, višji gospodarski uspeh dosegli.

Eno društvo za celo deželo imelo bi prevelik okoliš, zlasti ker so posamezni za tersnice od narave posebno ugodni okoliši geografično navadno zelo narazen. Bolje bi bilo več taci družtev z manjim okolišem, ki bi pa lahko vsa vkup napravila zavezo ali se kot krajevne zadruge priklopile zavezi zadrug v Gradcu.

Osnovanje družtev ali zadrug ne bode po naših krajih nikakih težav več prizadevalo. Istotako ne sestavljanja pravil. Saj imamo za to po deželi že vse polno vzorov. Treba je le trdne volje, da si tersničarji taci krajev, ki so za tersnice posebno vgodni, osigurujejo nove vire za dohodke. Vinogradniki, ki so navezani iz raznih razlogov na kupovanje trsja pa, potem tako tudi ne bodo prišli v zadrego radi istega. Sedaj pa opazovalec gospodarskih razmer cele spodnje Štajarske opazi, da je skrb tersničarjev zaradi težavne razprodaje ravno tako vtemeljena kakor tožba vinogradnikov, da jim je težko dobro trsje dobiti.

J. Blšič.

Rezatev vinske trte v vinogradu.

Izmed vseh opravil, ki jih imamo pri vinski trti, je na prvem mestu rezatev. Zato je tudi potrebno, rezatvi največjo pozornost obrniti, ker se vsak drugi posel da v prihodnjem delu popraviti, a nepravilna rezatev — ne samo, da se ne da popraviti v istem letu, nego trta zaradi tega dostikrat za dve in še več let v plodu zaostane.

Čas rezatve je pri našem klimatičnem razmerju ob koncu meseca februarja oziroma v prvi polovici sušca. Potrebno je pač naštetih pravila, da jih vsakdo lahko razume, kako se morajo vinogradi z mladimi ali starimi trsi obrezovati.

Pri rezatvi v obče je treba vedeti vinogradarju: da ima rezač v svoji roki rodovitnost in stanovitost trte. Izkušen rezač ohrani po pravilni in o pravem času dovršeni rezatvi trs v moči. On razdeli rezatev, ki vzdrži trs v trpežnosti in zdravju in mu rodovitnost pomnoži ali prikrajša.

Pameten vinogradar si prizadeva po močnosti vinograd v enakomerni rodovitnosti vzdržati, da ima vsako leto primerno obilni prihodek. Treba mu je vedeti in spoznavati glavne lastnosti trte.

1.) Predno začneš trs obrezovati, pregledi ga od tal do vrha ter isti čas presodi, kaj se mora odrezati in kaj pustiti. Odstrani na cepljenem mestu korenine.

2.) Reži gladko, da manj raniš trs, ker mu s tem manj odmašiš cevne mrežice, skozi katere mezga ali sok premaka. Rana se poprej strdi, a mezga se ohrani kot hrana mladikam in obilnemu plodu. Zato ne reži pošev bodisi mladi ali stari les ampak povprek. A po stebelu raztoče rozge, katerih ne potrebujemo, reži tik debela gladko. S poprečno prirezo se manjša rana napravi.

3.) Ne reži mladega lesu (čep, reznik, locen) preblizu oka, nego 2 cm ali eden prst nad okom. Na preblizu oka prerezani rozgi se rado bližno oko posuši, ali slabo tira ali ga mezga zalije.

4.) Dobro si zapomni, da samo ednoletni les požene mladike, ki grozdje prineso, in sicer rozga, katere je porastla na lanskem rezniku t. j. na dveletnem lesu. Druge rozge, porastle iz stebela, rodijo redko in še takrat grozdje z nepopolno razvitimi jagodami. Dober rezač pusti ono rozgo za rod, ki je na lanskem rezniku zrastle, katere ima zdrave in dobro razvite oči, in ako je mogoče najnižjo, da ne poraste trs tako naglo v višino. Vse ostalo rozje, ki je iz zemlje ali po stebelu pognalo, odreži gladko. Ravno tako odžagaj z ostro žagico suhe hrge, ter očisti trs, kajti s strganjem stare skorje in mehu se uniči mnogo zalege trsnih škodljivcev, a čuvaj božje voleke, kajti oni ti pomagajo zalego uničiti.

5.) Ne puščaj locena (šparon) nikoli pod reznikom, ampak nad reznikom, ako je trs sposoben in če ga vrsta zahteva. Pustiš locen pod reznikom, vzame mezgo — hrano, a reznik zaostane v rasti. Stari locen se odreže, ker ima veljavo samo za eno in isto leto, mladega

ne smemo pustiti, ker so na rezniku preslabe rozge; toraj smo prisiljeni, kratke reznike rezati, da se trs zopet okrepeča; prigodi se, da trta vsahne ali pa ostane za več let jalovna.

6.) Na vsakem stebelu, osobito, če je visok trs, odgajaj po eno ali dve rozgi, kateri nam služita v prihodnjem letu pomladiti trto. Ta rozga se reže na dve oči — imenujemo ga rezervni čep. Rozje iz tega čepa ne rodi, ker je na starem lesu, a drugo leto režemo rozge, ako so dovolj močne, na reznike ali reznik in locen, ki nam bodo rodile. Visoki trs s tem pomladimo — to ga krepil!

7.) Rezati se mora v obče poprej, ko se začne trta solziti. Zguba soka trsu škoduje, ker ga slabi. Ali pazi, da tako storiš samo tam, kjer ima vinograd trsje bujne rasti, visoki in solčni položaj, da od spomladanskih mrazov ne more posebsti, ker rano obrezan trs poprej in močnejše tira.

8.) Reži pozneje, okoli Jožefovega, ako ti leži vinograd v nizki legi, ako je podvržen pozebi in ako je močne rasti. S pozno rezatvijo zaustaviš trs v poganjanju, ker mu izteče preobilo soka, koji daje trsu moč. Vsled tega poganja pozno in tako ga obvarujemo pozebe; ali obenem tudi oslabimo, ako je bolj slabe rasti. Trsu premočne rasti koristi ravno taka pozna rezatev, ker mu odteče prekomerna mezga, katere dostikrat zaduši v trti ves plod. Take trse je treba pozno rezati, osobito one, o katerih zapažiš, da so bili večkrat jalovi.

Zatoraj je hasnovito, mlade vinograde rezati rano, ker se potem večina mezga obrača na bujnost trte, a stare in krepke kolikor mogoče pozneje, ker takrat hrana, koja dobi trs, gre večji del na korist ploda. Iz tega se vidi, da rana rezatev koristi na bujnost trsa, a pozneja na plod. Rezatev se toraj ima razdeliti po zgoraj imenovani točki.

Vinska trta se da na več načinov odgojevati, vendar v štajerskih gorica je najboljši stebelsti odgoj. Ta se zopet deli na rašlje (Bockschnitt) in locne (Halbbogenschnitt oder Rheingauerschnitt). Odgoja na rašlje obstoji iz 20—25 cm visokega stebela z 3—4 rašlji (Gräste oder Schenkel) in ravno s toliko rezniki. Odgoja na locen obstoji iz ravno tako visokega stebela z enim reznikom, oziroma rezervnim čepom na 2 oči in vrho tega 1—2 3/4 m dolgega locna.

Kar se rezatve mlade trte tiče, reže se od 1. do 4. leta pri vseh vrstah enako in sicer:

V prvem letu reži trsek, kakor pri sajenju na eno oko; v tem letu dobimo dve in še več rozg toraj, se:

V drugem letu izbere ona rozga, ki pokonci stoji, če tudi slabejša od drugih, ter se reže na čep t. j. na dve oči; mi s tem čepom pripravljamo trti kolikor mogoče ravno stebelce, na katerem rezač:

V tretjem letu zgorno rozgo reže na rod t. j. na reznik s tremi očmi, a spodnjo na čep; dosajeni in v rasti zaostali trsi se režejo kakor se v prvem, oziroma v drugem letu reže.

V četrtem letu se reže zgornja rozga reznikova zopet na reznik, spodnja na drugi reznik, če je trs močen, pa iz čepove rozge na tretji reznik. Na ta način se režejo one vrste, ki imajo veliko, težko grozdje ter to odgojo zahtevajo, katero odgojo rašlje imenujemo. K tem vrstam spadajo: plemenka, mozlavec, muškatelec, kavčina, portugizec, frankovka, laška graševina itd.

V tem letu, ako vrsta zahteva locen, reži zgornjo rozgo na locen in če je trs zelo močen, pusti mu še ta spodnjo za locen in pod locnema še le kviško raztečo rozgo kot rezervni čep. V to odgojo spadajo vse one vrste, ki rodijo male, lahke grozdeke, kakor: vsi burgundeci, traminec, renska graševina, zelenčič itd.

Te navedene točke naj služijo onim, ki so dozdej nepravilno rezali, osobito v Kapelah! Kakor sem imel že priložnost videti, mnogi sploh nobenega pojma nimajo o rezatvi vinske trte.

J. Blašič.

